

Ao Ước

Tế Hanh

Anh là kẻ say mê nhưng nhút nhát;
Không hiểu giùm em lại nỡ cho anh
Là không yêu , là một kẻ vô tình.
Anh tức quá , đem lòng ao ước tệ.

Nếu em chết ; chắc là anh có thể
Tổ mối tình lặng lẽ quá sâu thâm:
Anh đến nơi em nghỉ giấc ngàn năm
Ngồi điên dại sầu như cây liễu rủ.

Anh không uống , anh không ăn , không ngủ,
Anh khóc than , than khóc đến bao giờ
Nước mắt anh lầy lội cả năm mờ
Nhỏ từng giọt xuống thân em lạnh lẽo.

Rồi anh chết , anh chết sâu , chết héo;
Linh hồn anh thất thiếu đôi hồn em.
Và ở đâu kia , ở cõi đời đêm
Chắc em chẳng nghi ngờ tình anh nữa...